

8 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2026

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ

† Κυριακή ΙΖ' Λουκά (τοῦ Ἀσώτου).

Θεοδώρου στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος (†319), Ζαχαρίου τοῦ προφήτου (†620 π.Χ.).

ᾠχος β'. Ἐωθινὸν β'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\underline{\omega\pi}$ Δι - θ

Θ ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου Δ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη μεν ος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ου ου Δ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος Δ το τε τον Α δην ε νε εκρωσας

τη ἀστραπή της Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, ὁ δὲ καὶ τοὺς
 τεθνεώτας ἐκ τῶν κατὰ χθονίων ἀνεέστη
 σας πασαῖν ἀδυναμιῶν ἐπουρανίων ἐκ
 κραυγῶν ζῶοντα Χριστὸν τὸ Θεὸν ἡμῶν
 δοξάζουσα

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ᾠ Παφ

Χαίρε κεχαριτωμένη Θεοτοκέ Παρθένε
 ἐκ σῶσά μας ἀνετίθεν ὁ ἡλίος τῆς δικαιοσύνης
 Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν φωτίζωντας ἐν
 σκοτεινῶν φρονήτων καὶ σπυρίωντα
 ἐξ ἀμαρτανῶν ἀγαλλιστον ἐλευθερω-
 τῶν τῶν ψυχῶν ἡμῶν χαρίζομενον ἡμῖν καὶ τὴν
 ἀνάστασιν ἡμῶν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἧν ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετά την α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος Δι-θ

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου
κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν
δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν
μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η
με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το
με γα ε ε ε λε ος

Δόξα.

Τ αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη
μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α
τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α
Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα
κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων
τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

ᾠχος Δι-θ Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ε^{Πα} ν τω ο ρει τω ω Σι να πα λαι κα τει δε Μω υ

Πα Δ Δι
 σης τα ο πι σθι α α Θε υ και α μυδ ρως θει ασφω
 Πα Δ
 νης κα τη ξι ω θη εν γνο φω τε και νε φε ε ε
 Δι Πα Δ
 λη νυν δε Συ με ων τον σαρκω θε εν τα Θε ον α
 Δι Δ
 τρε πτωσ δι η μας ε νη γκα λι ι σα α το και γε
 Πα Δ
 γη θωσ η πει γε το των τη η η δε προστην ζω ην την αι
 Δι Πα Δ
 ω νι ι ον δι ο ο ε βο ο ο α νυν α α
 Πα Δ
 πο λυ υ υ εις τον δε λον σα Δε ε ε ε σπο τα

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι Θ

Τον λι θον του μνη μα τος σφρα γι σθη ναι μη κω λυ
 υ υ υ υ υ σας την πε τραν της πι ι στε ως α
 να στασ πα ρεσ χεσ πα σι Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι

Δόξα.

Των μα θη τω ων σου ο χο ρος συν Μυ ρο φο
 ροις γυ ναι ξιν α γαλ λε ται συμ φω ω ω ω ω νωσ
 κοι νην γαρ ε ορ την συν αυ τοις ε ορ τα α ζο μεν
 εις δο ξαν και τι μην της σης α να στα σε ως και δι αυ

των φι λανθρωπε Κυ υ ρι ε τω λα ω σου πα ρα σχου
το με γα ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος ♯ Πα ρ

Θη σαυ ρε των αι ω νων η ζω η των α πα αν των
δι ε με νη πι α α σας υ πο νο μον ε γε ε νθ
ο πα α λαι χα ρα ξας εν πλα ξι τον νο μον εν τω
ο ρει τω Σι να ι να παν τας α πα λ λα α ξης εκ
της τθ νο μθ πα α λαι δθ λει ας δο ο ξα τη ευ
σπλαγχνι α σθ Σω τηρ δο ο ξα τη βα σι λει α σθ
δο ξα τη οι κο νο μι α σθ μο νε φι λα αν θρωω πε

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος ♯ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τθ θα να α

τὸ δε Σωωτέρη τὴν ἰσχυρὰν καθελοῦντα καὶ συν
εαυτῶν τὸν Ἀδάμ ἐγειράντα^{u q} καὶ ἐξάδ
παντὰς ἐλευθερωώσαντα^{u q}

Ευλογητός εἰ Κύριε διδάξον με τὰ δι
καίωματά σου^{u q}

Τιταμυρασμύπαθως τοῖς δακρυσί^{v' u}ωμάθη
τριακίονά τε^{u q} ὁ ἀσραπτῶν ἐν τῷ τὰ φῶ Α
γγελος προσηγγέτο τῆς μύροφοροῖς^{u q} ἰδέτε υ
μῶν τὸν τὰ ἀφόν καὶ ἠσθητε^{u q} ὁ Σωτήρ γὰρ ἐ
ξάνεστή τὸ μνημάτος^{u q}

Ευλογητός εἰ Κύριε διδάξον με τὰ δι
καίωματά σου^{u q}

Ανθρώπι μύροφοροί εδράμον προς το μνη
μάσθη νόλογσαι^{u q} ἀλλεπεστη προς αυ τας ο
Αγγελος καὶ εἰεπεθη νῶ ο και ρος πεπαυται
μη κλαιε τε^{u q} τὴν ἀνάστασιν δε Ἀποστολοῖς εἰεἰ

πα α τε ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σα ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων

ελ θη σαι προς το μνη η μα σα Σω τερ ^{u q} εν η χθ ον

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νθ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{u q}

Π ρο σκυ νθ ο μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ο τθ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{u q}

Z ω ο δο ο την τε κσ ς σα ε λυ τρωω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχεσ ρευ σαν τα

ζω ης ^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σσ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α ^{v' 22} Α λλη λσ

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q (δισ)}

Τὸ τρίτον

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α ^{v' 22} Α λλη

λσ ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{u q}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β΄.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Βου ϩ

Ἀντίφωνον Α

Ε ν τω ου ρα νω τα ομ μα τα εκ πε εμ πω μου
της καρδι ας προς σε Σω τηρ σω στον με ση ε πι λαμ ψει ϩ

Ε λε η σον η μας τους πται ον τας σοι πολ λα
καθ ε κα στην ω ραν ω Χρι στε μϩ ϩ και δος προ τε λους
τρο πους του με τα νο ει ει ν σοι ϩ

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω
νων α μην ϩ

Α γι ω Πνευ μα τι το βα σι λευ ει ν πε λει το
α γι α ζειν το κι νειν την κτι σιν ϩ Θε ο ος γαρ
ε στιν ο μο ου σι ος Πα τρι και λο γω ϩ

Ἀντίφωνον Β'

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μι ν τις
ι κα νο ος σω ος φυ λα χθη ναι ϩ εκ του εχ θρου α

μακραι ανθρωποκτο ο υβ

Tοις οδουσιν αυτων μη παρωσω τερ

τον σονδουλον λεεοντος τροπον κατ εμου κι

υβ ενται και γαρ οι εχθροι οι μβ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων

ων α μην

Aγιω Πνευμα τι ζωαρχια και γεε

ρασ παντα γαρ τα κτιστα ως Θεος ων δυναμοι συν

τηρει εν Πατρι ιδι Υιου ου δε

Ἀντίφωνον Γ

Oι πεποιθοτες επι Κυριον εοι

κασιν ορειτω αγιω οι ουδαμωσ σαλευονται

προσβολαισ του Βελιαρ

Eνα νομιαισ χειρας αυτων μη εκτει

να τωσαν οι θειωσ ζωντες ου γαρ εα Χριστος τη

ρα βδω τον κληροναυτου ^ε

^χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην ^ε

A γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει πα σα

σο φια εν θεν χα ρις Α α πο στολοις και τοις αθλοις κα τα

στε ε φονται Μαρ τυρες ^υ και προφη η ται ο ρω σι ^ε

Τὸ Προκείμενον.

^χ **E** ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη

λα ων κυ κλω σει σε ^ε

Στίχος α΄. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαί με.

^χ **E** ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη

λα ων κυ κλω σει σε ^ε

Στίχος β΄. Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασιν τῶν ἐχθρῶν σου.

^χ Ε ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
 εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω
 γη λα ων κυ κλω σει σε ε ε

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία: ὀρθοί: ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.
Ἑωθινὸν Β'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 1-8).

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἔλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε
λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος
των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλειον πλυνον με απο της α νο μι ι
ας μὲ και απο της α μαρ τι ας μὲ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μὲ γω γινωσκω και
η α μαρ τι α μὲ νω πι ον μὲ στι δι α παν
τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σε και νι κη σην τω κρι νε σθαι
σε

Ιδε γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφθην και εν α
μαρ τι ι αις εκισση σε με η μη τηρ μὲ

Ιδου γαρ α ληθει αν η γα α πησας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σε δη λωσας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ ε

I δα δ δ δ δ γα αρ α λη η η η
 θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
 και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
 φι ι ι α ας σδ δ ε δη λω ω ω ω σα α α
 α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

E ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

P αν τι εις με υσ σω πα και κα θα ρι σθη η σο
 μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
 συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
 να

A πο σρε ψον το προ σω πον σα απο των α
 μαρ τι ων μη και πα σαςτας α νο μι ας μη ε ξα λει
 ψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

με

Μη αποριψης με απο τσ προσωτσ και
το Πνευμα στo αγιον μη αντανελης απε

με

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου στ και πνευμα τη γεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανους τας οδους στ και ασε
βεις επι σε επιστρεψσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μη αγαλλιασεται η γλωσσα μη την
δι και ο σνησ

Κυριε ταχειλη μου ανοιξεις και το
στομα μη αναγει την ανεισιν στ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ^Δ

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ^ε

Η υ σι α τω θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον ^Δ

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο θε ος ^Δ ουκ ε ξου δε νω σεις ^ε

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σθην Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ ^Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα ^ε

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χος ^Δ και ε λε ησον με ο θε ος ^Δ

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν.

ᾠχος πλὴν Νη 2

Δ ^{Νη} ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω ^ε και Α

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν

T ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι
 πυ υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ
 το ο ο πνευ μα α μη προς να ο ον τον α γι ι
 ο ο ο ον οσ να ον φε ρων τσ σω ματος ο
 ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως
 οι κτιρ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ
 σπλα αγ χνω οσ ε ε λε ε ε ε ει
K αι νυ υν και α α ει και εις τας αι ω νας
 των αι αι ω ω ω ω νω ων α α μην
T ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι
 τρι ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αι σ χραι αις
 γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η η ην
 α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι
 ον μη ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας
 ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με
Nη πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι αις

Ἦχος Πάσχα

Πα
Ἐλεησον με ο Θεος κατα το μεγα
ελεος σου και κατα το πληθος των οικτιρων σου
εξαλειψον το ανοομημα ααμ
Νη Πα
Τα πληηηθη των πεπραγμενων μοι
δειεινων εννωων οοτα ααλας
τρεεεεεμωωτην φοβεραν ημερα
αντης κριι σεεεεως αλλα θαρρωνεις το
ελεος της ευσπλαγχνιας σου ως ο
Δαααβιιδβοοωωωσοι ελεησον
με ο Θεος κατα το μεεγα σου ελεοο
οοος

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς.

Ῥδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ

(τοῦ Δαμασκηνοῦ).

Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον

ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἄγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γὰρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενῆς διήλεγκται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἄγνη, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου. Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. ᾠδὴ β΄. Τὴν Μωσέως ᾠδὴν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰησοῦ ὁ Θεός, μετανοοῦντα δέξαι νῦν καμέ, ὡς τὸν Ἄσωτον Υἱόν, πάντα τὸν βίον ἐν ἀμελείᾳ ζήσαντα καὶ σὲ παροργίσαντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅν μοι δέδωκας πρίν, κακῶς ἐσκόρπισα θεῖον πλοῦτον· ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ, ἀσώτως ζήσας, εὐσπλαγχνε Πάτερ· Δέξαι οὖν καμέ ἐπιστρέφοντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰς ἀγκάλας νυνί, τὰς πατρικὰς προσεφαπλώσας δέξαι, Κύριε, καμέ, ὥσπερ τὸν Ἄσωτον, πανοικτίρμον, ὅπως εὐχαρίστως δοξάζω σε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, πᾶσαν δεικνὺς ἀγαθωσύνην, πάριδέ μου τὴν πληθύν, τῶν ἐγκλημάτων ὡς εὐεργέτης, θείαις τῆς Μητρὸς σου δεήσεσι.

Καὶ τῆς ἐορτῆς, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Χριστὸν γεγηθῶς Πρέσβυς ἀγκαλίζεται.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α΄. ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἰρμός.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἤλιος, ἐπεπόλευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι, καὶ

θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥανάτωσαν ὕδωρ νεφέλαι· Ἥλιος, ἐν νεφέλῃ γὰρ κούφη, ἐποχούμενος ἐπέστη, ἀκηράτοις ὠλέναις, Χριστὸς ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Δόξα.

Ἰσχύσατε χεῖρες Συμεῶν τῷ γήρα, ἀνειμέναι καὶ κνήμαι, παρειμέναι δὲ Πρεσβύτου, εὐθυβόλως κινεῖσθε, Χριστοῦ πρὸς ὑπαντήν. Χορείαν, σὺν Ἄσωμάτοις στήσαντες, ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καὶ νῦν.

Συνέσει ταθέντες οὐρανοὶ εὐφράνθητε, ἀγάλλου δὲ ἡ γῆ· ὑπερθέων γὰρ ἐκ κόλπων, ὁ τεχνίτης φοιτήσας, Χριστὸς ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται, νήπιος ὁ πρὸ πάντων· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στείρευουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ἧ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διὸ σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Τοῦ Τριωδίου. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος β'. Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξω ὅλος ἑμαυτοῦ, γεγονῶς φρενοβλαβῶς προσεκολλήθην, τοῖς παθῶν ἐφευρεταῖς· ἀλλὰ δέξαι με Χριστέ, ὡσπερ τὸν Ἄσωτον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Ἀσώτου τὴν φωνήν, ἐκμιμούμενος βοῶ. Ἕμαρτον Πάτερ· ὡς ἐκείνον οὖν κάμέ, ἐναγκάλισαι νυνί, καὶ μὴ ἀπώση με.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰς ἀγκάλας σου Χριστέ, ὑφαπλώσας συμπαθῶς ὑπόδεξαί με, ἀπὸ χώρας μακρᾶς, ἀμαρτίας καὶ παθῶν ἐπαναστρέφοντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἦ καλὴ ἐν γυναιξί, καταπλούτισον κάμέ, καλῶν ιδέαις, ἀμαρτίαις πολλαῖς, τὸν πτωχεύσαντα, Ἄγνή, ὅπως δοξάζω σε.

Καὶ τῆς ἐορτῆς. Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος γ΄. Ὁ εἰρμός.

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ πρωτότοκος, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, Πρωτότοκος νήπιος Κόρης ἀφθόρου, τῷ Ἀδὰμ χεῖρα προτείνων ἐπέφανε.

Δόξα.

Νηπιόφρονα, τὸν γεγονότα ἀπάτη, Πρωτόπλαστον ἔμπαλιν ἐπανορθώσων, Θεὸς Λόγος, νηπιάσας ἐπέφανε.

Καὶ νῦν.

Γῆς ἀπόγονον, παλινδρομήσασαν ταύτη, Θεότητος σύμμορφον φύσιν ὁ Πλάστης, ὡς ἀτρέπτως νηπιάσας ἀνέδειξε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτῆρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδῶν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδὰμ συναγάλλεται, * καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰεί.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντας συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτῆρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, * καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰεί.

Κάθισμα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀγκάλας πατρικάς, διανοίξαί μοι σπεῦσον· ἀσώτως τὸν ἐμόν, κατηνάλωσα βίον· εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τοῦ ἐλέους σου, νῦν πτωχεύουσαν, μὴ ὑπερίδης καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν κατανύξει κραυγάζω· Ἥμαρτον, σῶσόν με.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ε^{Πα} ν τω ο ρει τω ω Σι να πα λαι κα τει δε Μω υ
σης^{Πα} τα ο πι σθι α α Θε ς και α μυδ ρως θει ασφω
νης^{Πα} κα τη ξι ω θη εν γνο φω τε και νε φε ε ε
λη^{Πα} νυν δε Συ με ων τον σαρκω θε εν τα Θε ον α
τρε πτωσ δι η μας ε νη γκα λι ι σα α το και γε
γη θωσ η πει γε το των τη η η δε προστην ζω ην την αι
ω νι ι ον δι ο ο ε βο ο ο α νυν α α
πο λυ υ υ εις τον δε λον σα Δε ε σπο τα α α α

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρώας, δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὃν μοι παρέδωκας πλοῦτον· ὅθεν σοὶ τὴν τοῦ Ἀσώτου, φωνὴν κραυγάζω· Ἥμαρτον ἐνώπιόν σου Πάτερ οἰκτίρμον· δέξαι με μετανοοῦντα, * καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καθ' ἐκάστην διδάσκοντος δι' οἰκείας φωνῆς, τῶν Γραφῶν ἀκουσώμεθα, περὶ τοῦ Ἀσώτου καὶ σώφρονος πάλιν, καὶ τούτου πίστει ἐκμιμησώμεθα τὴν καλὴν μετάνοιαν, τῷ κατιδόντι πάντα τὰ κρύφια μετὰ ταπεινῆς καρδίας κράξωμεν· Ἠμάρτομέν σοι Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ποτέ, κληθῆναι τέκνα ὡς πρὶν. Ἄλλ' ὡς φύσει ὑπάρχων φιλόανθρωπος, σὺ προσδέχου, * καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

Συναξάριον.

Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου. (†319)

Στίχ. Ὡν Θεόδωρος ἄξιαν Στρατηλάτης,

Ἐπῆρξε τμηθεὶς τοῦ Θεοῦ Στρατηλάτης.

Ὅμβριμον ὀγδοάτη Θεοδώρου αὐχένα κόψαν.

Οὗτος κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Λικινίου τοῦ βασιλέως, τὸ γένος ἔλκων ἐκ τῶν Εὐχαΐτων, τὴν δὲ οἴκησιν ποιούμενος ἐν τῇ πρὸς Πόντον Ἡρακλεία. Κάλλει δὲ φυγῆς, καὶ ὥρα σώματος, καὶ κράτει λόγων τῶν πολλῶν ὑπερεῖχε. Πάντες δὲ ἐφιλοτιμοῦντο τὴν αὐτοῦ φιλίαν καρποῦσθαι. Ταύτη τοι καὶ Λικίνιος περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο συντυχεῖν αὐτῷ, καίπερ ἀκούσας Χριστιανὸν αὐτὸν εἶναι, καὶ τοὺς λεγομένους θεοὺς βδελύττεσθαι. Διὸ καὶ τινὰς ἐκ Νικομηδείας τῆς αὐτοῦ τάξεως ἀποστείλας, ἐντίμως ἀγαγεῖν αὐτοῖς τὸν Μάρτυρα προσέταξεν. Ὡς δὲ ὑπέστρεψαν, τὸν μακάριον Θεόδωρον λέγοντες ἀντειπεῖν, ὡς χρὴ τὸν βασιλέα μᾶλλον παραγενέσθαι μετὰ τῶν μειζόνων αὐτοῦ θεῶν, εὐθὺς τὸν βασιλέα ἢ Ἡράκλεια εἶχεν.

Ὁ Ἅγιος Θεόδωρος, ὄψεσι νυκτεριναῖς, θεόθεν αὐτῷ ἐκπεμφθείσας, προθυμοποιηθεὶς, ἐπεὶ τὸν Λικίνιον ἤδη πλησιάζοντα ἐπύθετο, ἐπικαθεσθεὶς ἵππῳ, ὑπήντησεν αὐτῷ, καὶ τὰ εἰκότα τοῦτον ἐτίμησεν. Ὁ δέ, δεξιὰν αὐτῷ δούς, καὶ κατασπασάμενος, εἰσελθὼν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ βήματος προκαθίσας, τὸν μακάριον Θεόδωρον προετρέπετο τοῖς ἑαυτοῦ θεοῖς θυσίαν προσενεγκεῖν. Ὁ δὲ Ἅγιος, τοὺς ἐπισημοτέρους Θεοὺς ἐξαιτησάμενος, ὡς ἂν αὐτοὺς οἶκοι πρότερον θεραπεύσας, αὐθις δημοσίᾳ προσαγάγη αὐτοῖς σπονδάς, ἐπειδὴ, κελεύσαντος τοῦ βασιλέως, τοὺς χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς ἔλαβε, κατὰ τὸ μέσον τῆς νυκτὸς συνέτριψεν αὐτούς· καὶ λεπτύνας, τοῖς ἐνδεέσι καὶ πένησι δέδωκε.

Μεθ' ἡμέραν δέ, Μαξεντίου τοῦ Κομενταρησίου εἰπόντος, ἰδεῖν τὴν κεφαλὴν τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος, ὑπὸ πτωχοῦ τινος περιφερομένην, εὐθέως ἀνάρπαστος ὑπὸ τῶν δορυφόρων ὁ Ἅγιος γίνεται, τοῦ Λικινίου ἐξειπόντος. Καὶ πρῶτον μὲν ἀποδυθεὶς, ἐκ τεσσάρων ὁ Ἅγιος, τείνεται, καὶ νεύροις βοῶν κατὰ τὸν νῶτον πληγὰς ἐπτακοσίας δέχεται, καὶ πεντήκοντα κατὰ τῆς γαστροῦς, καὶ σφαίραις μολυβδίναις κατὰ τοῦ τένοντος τύπτεται. Εἶτα ξέεται, λαμπάσι καταφλέγεται, ὀστράκοις τὰς ἠλκωμένας καὶ κεκαυμένας πληγὰς ἀνατρίβεται, καὶ ἐν τῇ εἰρκτῇ ἀπορρίπτεται, τοὺς πόδας ἀσφαλισθεὶς ἐν τῷ ξύλῳ.

Διαμείνας δὲ ἀπρόσιτος ἐν αὐτῇ ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, αὐθις ἐξάγεται, καὶ σταυρῷ καταπήγνυται χεῖρας καὶ πόδας, καὶ περόνην κατὰ τοῦ κρυφίου πόρου δέχεται, μέχρι καὶ τῶν ἐγκάτων ἐν τῷ διελαύνεσθαι φθάσασαν. Περιεστήκεισαν δὲ καὶ παῖδες, τοξεύοντες τὸν Ἅγιον κατὰ τοῦ προσώπου,

καὶ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· ταῖς δὲ βολίσι τῶν βελῶν, τῶν κρουόντων κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ἐξέπεσον αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Ἔτεροι δέ, ἐγκαρσίους τομαῖς κατὰ τῶν κεκρυμμένων μορίων διελάσαντες, τὰ σπερμογόνα συνεξέτεμον μέλη. Ἐν δὲ τῷ σταυρῷ τὴν νύκτα διαγαγόντος, ἐνόμισεν ὁ Λικίνιος, ὅτι ἤδη τέθνηκεν, ἠπατάτο δέ· ὑπὸ γὰρ θεοῦ Ἀγγέλου ἀπελύθη τῶν δεσμῶν, καὶ ὅλος γέγονεν ὑγιής, καὶ ἦν ψάλλων, καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν.

Ἦδη δὲ τῆς ἡμέρας διαφαινούσης, ἀπέστειλεν ὁ Λικίνιος τοῦ ἄραι τὸ τοῦ Μάρτυρος σῶμα, καὶ ῥιφῆναι ἐν τῇ θαλάσῃ. Φθάσαντες οὖν οἱ σταλέντες, καὶ ὡς εἶδον τὸν Ἅγιον ἔτι ἐμπνέοντα, καὶ ὅλον ὑγιῆ, ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, ἄνδρες ὄντες τὸν ἀριθμὸν, ὡσεὶ πέντε καὶ ὀγδοήκοντα· καὶ μετὰ τούτους, ἕτεροι τριακόσιοι στρατιῶται, ὧν ἐξηγεῖτο ὁ ἀνθύπατος Κέστης, οἱ τινες ἐπὶ τῇ ἀναιρέσει τῶν πρώτων σταλέντες, καὶ αὐτοὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ.

Ἰδὼν δὲ ὁ Λικίνιος τὴν πόλιν θορυβουμένην, ἐκέλευσε τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἁγίου ἀποτιμηθῆναι· ἔνθα δὴ εἰστήκεισαν τῶν Χριστιανῶν πλήθη πάμπολλα, καὶ διεκώλυον αὐτούς. Μόλις οὖν ὁ Ἅγιος καταπαύσας αὐτούς, καὶ τῷ Χριστῷ ἐπευξάμενος, τέμνεται τὴν κεφαλὴν, τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου τελέσας. Μετετέθη δὲ ἀπὸ τῆς Ἡρακλείου ἐν τοῖς Εὐχαΐτοις ἐν τῷ γονικῷ αὐτοῦ οἰκίματι, καθὼς Αὐγάρῳ τῷ ταχυγράφῳ αὐτοῦ ὁ Μάρτυς διεκελεύσατο. Ὅς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἄθλησιν, συνὼν αὐτῷ, καὶ τὰς κατὰ μέρος πεύσεις καὶ ἀποκρίσεις, καὶ τὰ ποικίλα τῶν βασάνων εἶδη, καὶ τὰς θεόθεν ἐπιστασίας καὶ ἀντιλήψεις, πλατύτερον διεχάραξεν ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου Ζαχαρίου, υἱοῦ Ἀδδῶ ἱερέως. (Γ' αἰ. π.Χ.)

Στίχ. Ἴππους ἐώρας τοὺς νόας Ζαχαρία,

Δι' ὧν πρὸς ὕψος οὐρανῶν ἀφιππάσω.

Οὗτος ἐρμηνεύεται, μνήμη Θεοῦ· ὃς ἦν ἐκ γένους Ἰσραήλ, φυλῆς Λευῖ. Ἐγεννήθη δὲ ἐν Γαλαάδ· ἦλθε δὲ ἀπὸ τῆς Χαλδαίων γῆς, ἥδη προβεβηκώς· καὶ ἐκεῖ ὧν, πολλὰ τῷ λαῷ προεφήτευσε, καὶ τέρατα πολλὰ εἰς ἀπόδειξιν ἔδωκεν. Οὗτος εἶπε τῷ Ἰωσεδέκ, ὅτι γεννήσει υἱόν, καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ ἱερατεύσει τῷ Κυρίῳ. Οὗτος καὶ τὸν Σαλαθιήλ ἐπὶ υἱῷ εὐλόγησε, λέγων, ὅτι γεννήσεις υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζοροβάβελ. Καὶ ἐπὶ Κύρου, τοῦ Βασιλέως Περσῶν, τέρας δέδωκε περὶ Κροίσου τοῦ Λυδῶν Βασιλέως. Ἔτι δὲ περὶ τῆς πορθήσεως Ἱερουσαλήμ, καὶ περὶ τοῦ τέλους Ἰσραήλ, καὶ ἀρχῆς Ἐθνῶν καὶ τέλους, καὶ τῆς τοῦ Ναοῦ ἕως τέλους καταστροφῆς, καὶ ἀργίας Προφητῶν, καὶ Ἱερέων, καὶ Σαββάτων, καὶ περὶ διπλῆς κρίσεως ἐξέθετο· καὶ ἕτερα πολλὰ προφητεύσας, ἐκοιμήθη ἐν γῆρᾳ καλῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες Νικηφόρος καὶ Στέφανος, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἐσθεῖσι Νικηφόρῳ καὶ τῷ Στεφάνῳ,

Νικηφόρου στέφανος ἐπλάκη τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ ἅγιοι Μάρθα καὶ Μαρία αἱ ἀδελφαί, καὶ ὁ ὄσιος Λυκαριῶν ὁ μάρτυς, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἄς περ παρῆξεν εἰς τὸ φῶς γαστήρ μία,

Μάρθαν Μαρίαν, ἐν στερεῖ φωτὸς ξίφος.

Ἄφωνος ἤκει πρὸς ξίφος Λυκαρίων,

Ἐναντι τοῦ κείροντος οἶον ἄρνιον.

Αὐται αἱ Ἅγιοι, ἀδελφαὶ οὖσαι, καθ' ἑαυτὰς ἔζων παρθενίαν ἀσκοῦσαι, ἐν πόλει Τάνεως τῆς Αἰγύπτου. Παρερχομένου δὲ τοῦ Ἡγεμόνος τῆς χώρας, ἔνθα κατέμενον, προκύψασαι ἀπὸ τῆς θυρίδος, Χριστιανὰς ἑαυτὰς ἐπεκάλεσαν. Καὶ οἰκτιζομένου τοῦ Ἡγεμόνος τὸν ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν θάνατον, ἀντεῖπον, μὴ εἶναι θάνατον τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀλλὰ ζωὴν, πέρασ οὐκ ἔχουσιν. Ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ Λυκαρίωνος, παιδὸς συντρόφου αὐτῶν, ἐξειπόντος, προστάξει τοῦ Ἡγεμόνος ἐσταυρώθησαν καὶ οἱ τρεῖς· καὶ ὑπὸ τῶν δημίων ξίφει νυγέντες, τὰς ἀγίας αὐτῶν ψυχὰς ἀφῆκαν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τῶν ἀγίων μαρτύρων Φιλαδέλφου καὶ Πολυκάρπου.

Στίχ. Ὑπῆρξεν ὄντως ἡ τελευτὴ τοῦ βίου

Καὶ Φιλαδέλφῳ καὶ Πολυκάρπῳ φίλῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου, ἐπισκόπου Πάφου.

Στίχ. Πάφου πρόεδρος ἔνδον ἐκρύβη τάφου

Καὶ τᾶλλα Μακάριος οὐ κλῆσιν μόνον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Περγέτου.

Στίχ. Πῶς ἂν παρέλθω ἀγέραστον Περγέτην,

Σὺν τοῖς Ἁγίοις ὄντα κατειλεγμένον;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Ἀγαθαγγέλου, ἐπισκόπου Δαμασκοῦ. (†235)

Στίχ. Νόμου σκιῶδες ἀφείς φωτὶ Δεσπότη, Ἀγαθάγγελος ποιμὴν καὶ μάρτυς ὦφθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Β', ἀρχιεπισκόπου Σερβίας, τοῦ Χιλανδαρινοῦ, υἱοῦ τοῦ ὁσίου Στεφάνου τοῦ Νεμάνια, τοῦ πρωτοστεφοῦς. (†1269)

Στίχ. Σάββας ποιμὴν ὁ δεύτερος Σερβίας,

Ὡσπερ ὁ πρῶτος ἡγιασμένως ἔζη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Λιουμπώφ (Ἀγάπης) τοῦ Ῥιαζάν, διὰ Χριστὸν σαλῆς. (†1921)

Στίχ. Ἐλθέ, Λιουμπώφ, ἐν Ἀβραὰμ τοῖς κόλποις,

Ὅπως τῆς σαλότητος βραβεῖον λάβῃς.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ παραβολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου μνεῖαν ποιούμεθα, ἣν οἱ θειότατοι Πατέρες ἡμῶν δευτέραν ἐν τῷ Τριωδίῳ ἐνέταξαν.

Στίχ. Ἄσωτος εἴτις, ὡς ἐγώ, θαρρόων ἴθι.

Θείου γὰρ οἴκτου πᾶσα ἠνοικταὶ θύρα.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου
μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς).

ᾠχος Γα ϕ

ὠδὴ α΄

X ἐρσον ἀβυσσοτόκον πεδονηλίος ἐπε
Πα πολευσε ποτε ^{Γα} ὠσει τειχος γαρ ἐπαγή ^ϕ ἐκα
Πα τερωθεν υδωρ ^{Γα} λαω πεζοποντο πορου
ντι ^ϕ και θεαρε ζωως μελποντι ^{Γα} ασωμεν τω Κυ
ρι ^ϕ ιω ^ϕ ενδοξως γαρ δεδοξαασαι ^ϕ

ὠδὴ γ΄

T ^{Πα} οστε ρεεωματα ^ϕ των ἐπι σοι
πεποιθο ^ϕ οτων ^{Γα} στερεωσον Κυριε την εκ
κλησιαν ^ϕ ην ἐκτησω ^ϕ τω τιμιω σου
αιαι ^ϕ ματι ^ϕ

ὠδὴ δ΄

E ^{Γα} καλυψενουραν ἡ ἀρετῆς Χριστε ^ϕ
της ^ϕ κιβωτου γαρ προελθων ^{Πα} ταγιασμα

τος σὺ τῆς ἀφθοῦρᾳ Μητρος εν τω να ω
 τῆς δοξῆς σὺ ὠφθησως βρε ε φος ἀγκαλο φο
 ρᾳ με ε νος και ε πληρωθη τα παντα τῆς σῆς αι
 νε ε σε ως

ὠδὴ ε΄

Ως ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι κως εν
 θρω νω ε πηρ με νω θε ον υπ α γγελων δο ξῆς
 δο ρυ φο ο ρᾳ με ε νον ὠ τα λας ε βο ο α ε
 γω προ γαρ ει δον σω μα τᾳ με νον θε ον φω
 τος α α νε σπε ρᾳ και ει ρη η νης δε σπο ο ζο ο
 ντα

ὠδὴ ς΄

Εβο η σε ε ε σοι ι δων ο προ ε εσ
 βυς τοις οφ θαλ μοις το σω τη ρι ι ον ο λα
 οις ε πε ση εκ θε ου Χρι σε συ θε ος μᾳ

ὠδὴ ζ'

Σ ^{Γα} ε τον εν πυ ρι δρο ^{Πα} σι σαν τα ^{Πα} παι δας θε ο λο
 γη σα αν τας ^{Γα} και Παρ θε νω α κη ρα τω ε νοι κη
 σα ντα ^{Πα} Θε ον Λο γον υ ^{Γα} μνθ μεν ^{Γα} ευ σε βως
 με λω δα ^{Γα} ς αν τες ^{Γα} ευ λο γη τος ο θε ος ο
 των πα τε ε ρων η μων ^{Γα}

ὠδὴ η'

^Χ **Α**ι νθ μεν ευ λο γθ μεν προ σκυ νθ μεν τον Κυ
 ρι ον ^{Πα} υ μνθ ν τες και υ περ υ ^Χ ψθ ν τες αυ τον εις τας
 αι ω ω νας ^{Πα}
Α ^{Γα} στε κτω πυ ρι ι ^{Πα} ε νω θε ντες ^{Πα} οι θε
 ο σε βει α προ ε στω τες νε α νι αι ^{Γα} τη
 φλο γι δε μη λω βη θεν τες ^{Πα} θει ον υμ νο ον ε
 με ελ πον ^{Γα} ευ λο γει τε παν τα α τα ερ γα ^{Πα} Κυ ρι ι
 ου τον Κυ ρι ο ο ο ο ν ^Χ ^{Γα} ^{Πα}

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

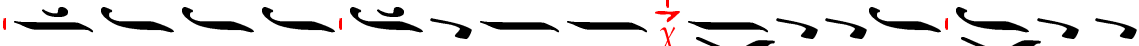

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

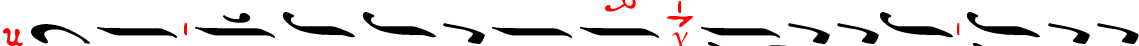

Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον και
η γαλ λι α σε το πνευ μα μ8 ε πι τω Θε ω ω
τω Σω ω τη ρι ι μ8
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρ8 βι μ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τω8 των Σε ρα φει μ την α δι α
φθο ο ο ρω8 Θε ον Λο γον τε κ8 σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δ8 λη8 αυ τ8 ι δου γαρ α πο τ8 νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρ8 βι μ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τω8 των Σε ρα φει μ την α δι α
φθο ο ο ρω8 Θε ον Λο γον τε κ8 σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ

 να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τῶ και το

 ε λε ος αυ τῶ εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο

 βῶ με νοις αυ τον

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρῶ βι μ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τωσ των Σε ρα φει μ την α δι α

 φθο ο ο ρωσ Θε ον Λο γον τε κῶ σαν την ον

 τωσ Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

E ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του

 δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νῶσ δι α νοι οι α

 κα αρ δι ας αυ των

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρῶ βι μ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τωσ των Σε ρα φει μ την α δι α

 φθο ο ο ρωσ Θε ον Λο γον τε κῶ σαν την ον

τως Θεοτοκόν σε μεγαλυνοομέν

5

Καθειδυναστας αποθρονων και υψωσε

ταπεινους πεινωντας ενεπλησεν αγαθων

και πληθυντας εξαπεστειλε κενους

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο

ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδια

φθοορωσ Θεον Λογον τεκυσαν την ον

τως Θεοτοκόν σε μεγαλυνοομέν

6

Αντελαβετο Ισραηλ παιδος αυτημνη

σθηναι ελεους καθως ελαλησε προς τας πα

τερας ημων τω Αβρααμ και τω σπερματι αυτη

εως αιωνος

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο

ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδια

φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

ε ο το κε η η ε ελ πι ι ις πα
αν των των χρι στι α α νω σκε πε φρξ ρει
φυ υ λα ατ τε ε ε τς ςς ελ πι ζον τα
ας ει εις σε

ε ν νο ο μς κι α και γραμμα τι τυ
υ υ πον κα τι δω μεν οι πι ι ζοι παν αρ σεντο
την μη τρανδι α νοι γον α γι ον Θε ω δι ο πρω
το το κον Λο γον Πα τρος α ναρχς Υι ον
πρω το το κς μενον Μη τρι α πει ρανδρω με γα
λυ νο με ε ε εν

ε ο το ο ο κε η η η η η η
ε ελ πι ι ι ι ι ις παν των τω ω
ω ω ων Χρι στι ι ι ι α α νω ω ω ων

σκε πε φρϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ρει φυ υ υ υ
 υ υ λα ατ τε ε ε ε ε ε τϑ ϑς ελ
 πι ι ι ι ι ζο ντα α α ασ εις σε

Ε ν νο ο μϑ σκι α α και γρα α αμ μα τι
 ι ι ι τυ υ υ πον κα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι
 πι ι ι ϑοι πα αν αρ σεν το την μη τρα αν δι
 α νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο ον
 Θε ε ε ω δι ο ο προ το ο ο ο το κον
 Λο ο ο ο γον Πα τρος α να α α αρ χϑ Γι υι
 υι ο ο ον προ το ο ο το κϑ με νον Μη η
 η τρι ι ι α πει ει ει ρα α α αν δρω
 ω με γα λυ υ υ υ υ υ νο ο ο
 με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...
 * * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Β'.

Ἦχος Δι-θ

T ον λι θον θε ε ω ρη η σα σαι α πο

κε κυ υ λι σμε ε νον αι Μυ ρο φο ο ροι

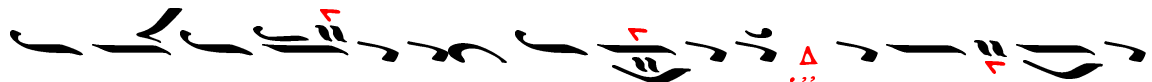
ε ε χαι ρον ει δον γαρ νε ε α νι ι σκον κα

θη μενον εν τω τα α φω και α αυ τος τα αυ ταις ε ε

φη ι δα Χρι στο ος ε γη η γε ρται ει πα

τε συ υν τω Πε ε τρω τοις Μα θη ται αι αι αι αις

εν τω ο ρει φθα σα τε Γα α λι λαι αι ας

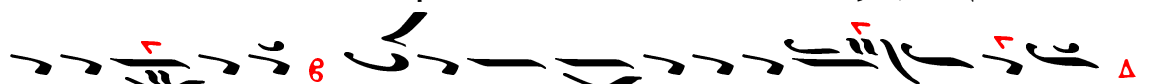
 ε κει υ μι ιν ο φθη η σε ται ^Δ ως προ ο ει πε

 εν τοις φι ι λιοις' ^θ

Εἶτα τοῦ Τριωδίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος ω , Βου - θ.

Τον πλ^υτον ον μοι δε ε δω κας ^Δ της χα ρι το ος

 ο α α θλι ος ^θ α πο δη μη σα ας α χρει ει ει ως ^Δ

 κα κως η να λω ω σα Σω ω τερ ^θ α σω τως ζη σας

 δαι αι μο σι ^Δ δο λι ως δι ι ε σκο ορ πη σα ^θ δι

 ο με Ε πι στρε ε φοντα ^Δ ως περ τον α σω τον

 δε ε ξαι ^Δ Πα τερ οι κτιρ μο ον και σω ω σον ^θ

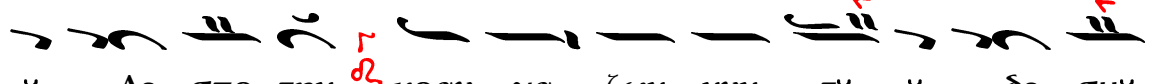
Τῆς ἑορτῆς. Αὐτόμελον.

Ἦχος ω Γα ρ

Εν πνευ μα τι τω ι ε ρω ω ω ω ω ω ^π

 πα ρα στας ο ο Πρε σβυ της ^θ α γκα λαις υ πε

 δε ξα το ο ο ο ο ο ο ^π τον τ^υ νο μ^υ

 υ Δε σπο την ^θ κραυ γα ζων νυν τ^υ υ δε σμ^υ

 υ με ^π της σαρ κος α πο ο λυ υ σον ^θ ως

ει ρη κας εν ει ρη η η η η νη η η η
 η η η ει δον γαρ τοις ο ο φθαλ μοις α πο
 κα λυ ψιν ε θνων και Ισ ρα ηλ σω ω τη ρι
 αν

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Δι-θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
 Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α ανων αι νει ει ει τε α αυ
 τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει
 υ υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι
 α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α
 μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνοος τω
 ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη

ἔσται πα σι τοις ο σι οις α αυ του

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει

Κυ υ υ ρι ε ^{νη} ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να

το ο ον κα τη ηρ γη η η σας ι να δει ξησ τοις λα

οις την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α α

σιν ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω πος

Στίχ. β'. Αίνεϊτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ του

Ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πω σ οι στρα τι

ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα

α α σι λε ε α δι α τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ

λα ξε την πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης η τον

τα φεν τα α α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α

προ σκυ νει ει ει τω ω ω σαν λε ε γον τε ες συν η

η μιν δο ξα τω πλη θει των οι κτι ι ρω ω ω ν σου Σω

τηρ η η μων δο ο ο ξα α α σοι

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

κα τα το πληθοστης με γα λω συ νης α αυ του

Xαι ρε τε λα οι και α γα λι ι α α α σθε Αγ

γε λος ε κα θη σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η

η μα α α τος αυ τος η μας ευ ηγ γε λι σα α

το ει ει πων Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ων

ο ο Σω τη ηρ του κο ο ο σμου και ε πλη ρω

σε τα συ υμ πα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας

χαι ρε τε λα οι οι οι και αι α γα λι α α

α α σθε

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν

ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα

Aγ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη

ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη κε χα ρι τω με ε ε ε

νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν Αγ γε λος δε τον λι

ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα α τος εν τη ση

α να στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν

ο με ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υ πης

ευ φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η νυ

υ υ ων ο δε ε ε ε ε ε αν τι θα α να

α α του δε σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ υ τ τω

ων η η η μιν διο βο ω με εν σοι ευ ερ γε τα

των α α πα α αν τω ων Κυ ρι ι ε ε δο ο ο

ξα α α α σοι

Στίχ. ε'. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεϊτε αὐτὸν

εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω

E ρ ρα ναν μυ ρα με τα α α α δα α κρυ υ υ

ων ε πι το μνη η η μα α σου ου ου αι αι αι Γυ

ναι αι κες και ε πλησθη χα ρας το στο ο ο

μα α α α αυ των εν τω λε ε ε γει ει ν

α νε ε ε ε στη η ο Κυ υ υ υ υ υ ρι ος

Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος Δι-θ

Στίχ. Γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον

την τϷ Α σω ω ω τϷ Ϸ φω ω ω νην

προ σφε ε ρω σοι Κυ υ υ ρι ε η η μα α α

αρ τον ε νω πι ι ον των οφ θαλ μω ων σϷ Ϸ α

γα α θε ε ε ε σκο ορ πι ι ι ι σα

τον πλϷ Ϸ Ϸ Ϸ τον τω ω ωων χα ρι σμα α α

τω ω ω ων σϷ αλ λα δε ξαι με με τα α α νο

Ϸ Ϸν τα Σω τη ηρ και σω ω ω σο ο ο

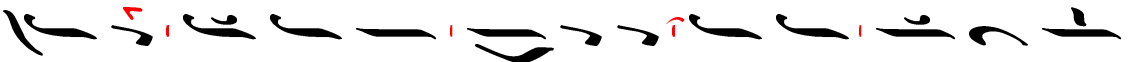

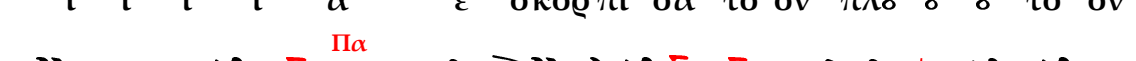

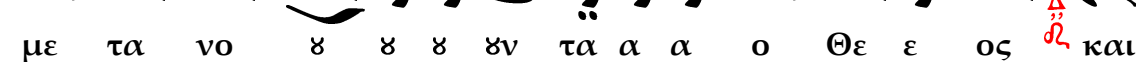
ον με

ᾠχος Πα ϕ

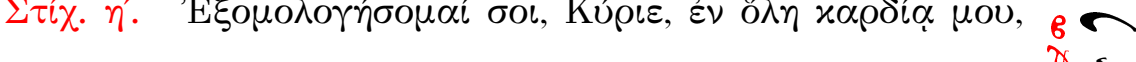

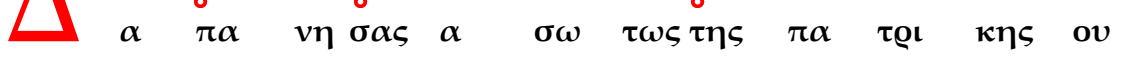

Στίχ. ζ'. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ
ἐπιλάθῃ των πε νη των Σου ει εις τε ε ε ε λος

Ω Ϸ ο α σω ω τος υι υι ος η η ηλ θο ον κα

γω οι κτι ι ι ι ρ μον ο τον βι ον ο ο ο ο

 ο ο λον δα πα νη σας εν τη α πο δη μι

 ι ι ι ι α ε σκορπι σα το ον πλ ς ς το ον

 ο ο ον δε ε δω κας μοι Πα α α α τερ δε ξαι με

 με τα νο ς ς ς εν τα α α ο Θε ε ος και

 ε λε ε ε ε η η σο ο ον με

Ἦχος Νη ς

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου,

 η γη σο μαι παν τα α τα α θαν μα σι ι ι

 α α α α σ

 α πα νη σας α σω τως της πα τρι κης ου

 σι ας το ον πλ ς ς τον και κα τα να λω ω ω

 ω ω σας ε ρημος γε ε γο ο να εν τη χω ρα

 οι κη η η σας των πο νη ρω ω ων πο ο λι ι

 ι των και μη κε τι ι φε ε ε ρων το με τα

 τ ς των συ νοι οι οι κε σι ι ον ε πι στρεψας βο ο

 ω ω ω σοι τω οι κτι ι ρ μο νι Πα α τρι η

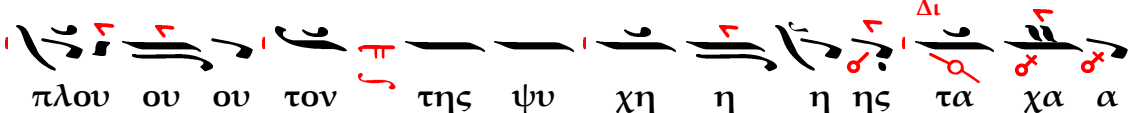
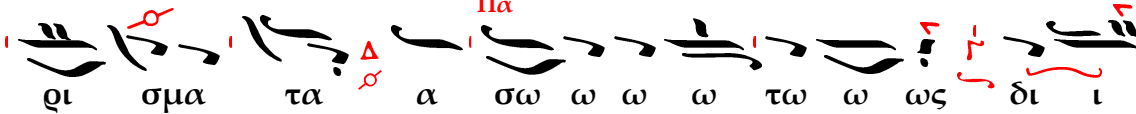

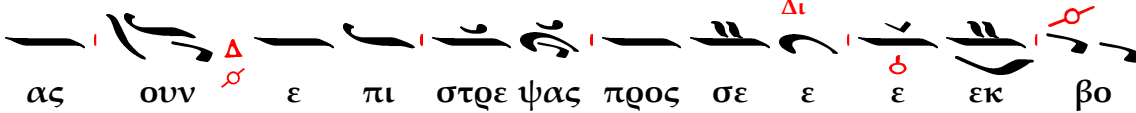
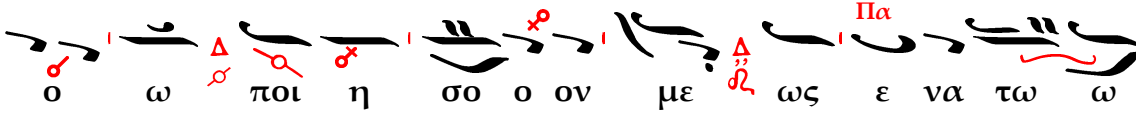

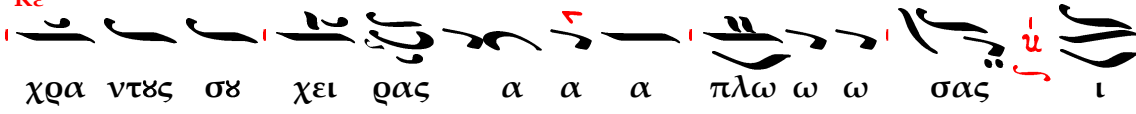

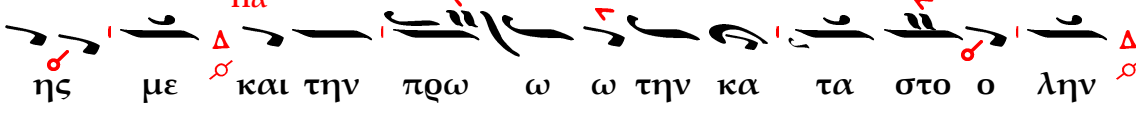

η μαρ τον εις τον ουρανον και ενωω
 ωωπιιοον σου και ουκ ειειμιαξι
 ιος κληθηθη η ναι υι υι ο ο ο ος
 σου ποι οι οι οι η η σο ο ον με ως ε να
 των μι ι ι σθι ω ων σθ ο Θε ο ο ος και ε ε
 λε η η η σο ο ο ον με

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Πα α α τε ε ε ε ερ α γα α θε ε μα
 κρου υ υ υ υ υ υν θη η η η ην α πο ο σθ
 μη ε γκα τα λι ι ι ι πη η η ης με μη
 Πα δε α α α χρει ει ει ο ον δει ει ξης της
 βα α α σι λει ει α α α σθ ο εχ θρος
 Νη ο παμ πο ο ο νη η η η η ρος Πα ε γυμνω σε

 ε ε ε ε με ε και αι αι η η ρε μθ τον

 πλου ου ου τον της ψυ χη η η ης τα χα α

 ρι σμα τα α σω ω ω ω τω ω ως δι ι

 ε σκο ο ορ πι ι ι ι ι σα α να στα α

 ας ουν ε πι στρε ψας προς σε ε ε εκ βο

 ο ω ποι η σο ο ον με ως ε να τω ω

 ω ων μι ι σθι ι ι ι ι ω ω ω ων σου ο

 δι ε με ε ε ε ε εν στα αυ ρω τας α

 χρα ντες σα χει ρας α α α πλω ω ω σας ι

 να τδ δει νθ θη ρο ο ο ος α φα αρ πα α ση

 ης με και την προ ω ω την κα τα στο ο λην

 ε πεν δυ υ υ υ ση η η ης με ως μο νος πο ο

 λυ ε ε ε λε ε ε ε ος

Και νυν...

Ἦχος Δι-θ

 περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τεσ βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 ζος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Και εϋθϋς ψάλλεται εις τον η̇χον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
 ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ
 δο κι ι α
 μνη μεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε
 δο ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στη μεν σοι δι α την με
 γα α λην σθ δο ο ξαν

Κυριε βασιλευ επρα νιε Θεε εε Πα
τερ παντοκραατορ Κυριε Υιε μονογε νες Ι
ησυχριστε και Ααγιον Πνεευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος τθ Θεου ο Υι
ος τθ Πατρος ο αιρων την αμαρτιαν τθ κο
οοσμη ελεησον ημας ο αιαιρων
τας αμαρτιας τθ κοοσμη

Προσ δε ξαι την δεησιν ημων ο καθημενος
εκ δε ξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει ει μονος Κυ
ριος Ιησους Χριστος εις δοο ξαν Θεου Πατρος
α μην

Καθε καστην ημεραν ευλογησω σε και αι
νεεσω το ονομα ασεις τον αιωωνα
και εις τον αιωωνα τθ αιωωνος

Κατα ξιωσον Κυριε εν τη ημερα τα

αυ τη α να μαρ τη τςφυ λα χθηη ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σς εις τς αι ω ω νας α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σς εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σς

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μς ο τι η μαρ το ον

σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τς

ποι ει ν το θε λη μα α σς ο τι συ ει ο Θε ο ος

μς

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σ ο ψ ο ο με θα φως

Π α ρ α τει νον το ε λε ο ος σ ο τοις γι νω σκ ο

σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τ ος αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον

η η η η μα α α ας

Σ η η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε ε γο

νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα φ ο και αρ

χη γω της ζω η ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να

τω τον θα α να τον το νι κος ε δω κεν η

μιν και το με γα ε λε ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Νη ρ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ρχ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ν ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πδ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ρχ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον π ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν ρ

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς
Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. (μδ'2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σον η μας

Δ ρ

Στίχ. β'. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. (μδ' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὁραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου. (μδ' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. (μδ' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Στίχ. α'. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ, τῇ ὠραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου. (μδ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α
γκα λαις τς δι και ς Συ με ων βα στα χθεις ψα λον
τας σοι αλ λη λς ς ι α

Στίχ. β'. Καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε, ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης. (μδ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α
γκα λαις τς δι και ς Συ με ων βα στα χθεις ψα λλον
τας σοι αλ λη λς ς ι α

Στίχ. γ'. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως. (μδ' 6)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α
γκα λαις τς δι και ς Συ με ων βα στα χθεις ψα λλον
τας σοι αλ λη λς ς ι α

Στίχ. δ'. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. (μδ' 7)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α
γκα λαις τς δι και ς Συ με ων βα στα χθεις ψα λλον
τας σοι αλ λη λς ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νο σ τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Ἦχος 4 Πα ρ

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου. (μδ' 11)

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. (μδ' 13)

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (μδ' 18)

Χ αι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε
 νε εκ σ8 γαρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και
 ο συ νης Χρι σος ο Θε ος η μων φω τι ζων τ8ς
 εν σκο τει ευ φραι αι ν8 και συ πρε σβυ τα δι και

ε δε ξα α με νος εν α γκα λαις τον ε λευ θε ρω

 την των ψυ χων η μων χα ρι ζο μενον η μιν και την

 α να α στα α σιν
 τὸ τέλος:
 α να α στα α σι ι ι ι ι ν

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι - θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ω ν

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

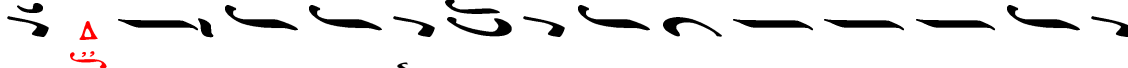
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η

 α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας

 τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους

 τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη

 σας ^Δ πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε

 κραυ γα ζον ^θ Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων

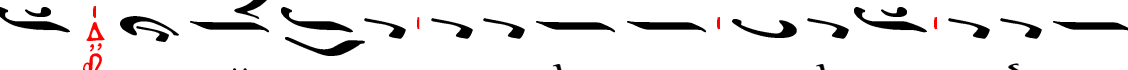
 δο ο ο ξα σοι ^Δ

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

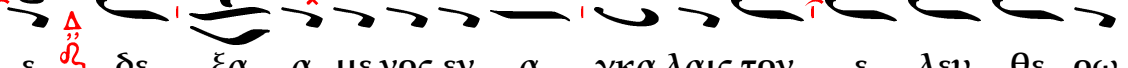
Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

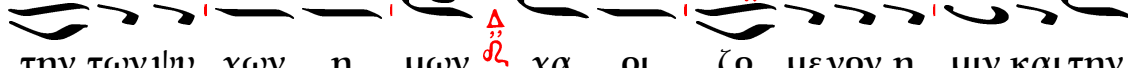

Χ αι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Πα ρ θε

 νε ^Δ εκ σθ γα ρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και

 ο συ νης Χρι σος ο Θε ος η μων ^Δ φω τι ζων τας

 εν σκο τει ⁹ ευ φραι αι νθ και συ πρε σβυ τα δι και

 ε ^Δ δε ξα α με νος εν α γκα λαις τον ε λευ θε ρω

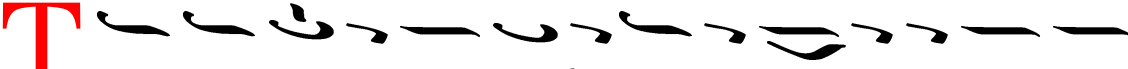
 την των ψυ χων η μων ^Δ χα ρι ζο με νον η μιν και την

 α να α στα α σιν ⁹

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Τ ^{Πα} ας του πλα νθ πα γι δας εκ φυ γων ι ε ρω τα

τε ^Δ α πλα νως ε πο ρευ θης ^Δ δι α βι ι ς πα τη ρ η
 μων ^Π Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ^Δ ου ρα νι α χα
 ρι σμα τα λα βων ^Π α γρυ πνι αις και νη στει ει αις
 ι ε ρο ρ γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σθ ^Π ο ον πε ρ κα θι
 κε τευ ων εκ τε νως ^Δ Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα ^Δ
 πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε
 ος ^Π

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. ᾠχος Γα ϕ

Η ^{Γα} ^{Νη} ^{Γα} ^Γ
 ει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες ²² δη μοι
^{Νη} ^{Γα} ^{Πα}
 ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος ²² Α θλο φο ο ροι Χρι
^{Νη} ^Π
 στς ⁴ ς τε σσα α ρα κο ον τα ⁹ δι α πυ ρος γαρ και υ
^{Γα} ^u ^{Πα}
 υ δα τος εν δο ξοι ⁹ δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε
^{Γα} ^Π
 δο ο ξα σθη η τε ⁹ αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ
^u
 ου σι ον ⁹ δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε ε
^Γ
 λε ος ²²

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

ᾠχος πδζ Γα ρ

A ^{Γα} γι οἱ Ἀ ναρ γυ ροῖ και αι θα αυ μα του ρ
γοι ^{ρδζ} ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων ^{Δ ρ} δω ρε αν ε λα βε τε ^{Δ ρ} δω ρε α αν δο ο
τε η μιν ^{ρδζ}

Αὐτόμελον.

Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ ἐ΄ Ἰανουαρίου ἕως τῆς ἀποδόσεως
τῆς ἐορτῆς πλὴν τῆς α΄ Φεβρουαρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

ᾠχος ρδζ Πα ρ

O μη τραν παρ θε νι κην α γι α σας τω το
κω σου ^{Δ ρδζ} και χει ρας του Συ με ων ευ λο γη η σας ως
ε πρε πε ^{π ρ} προ φθα σας και νυν ε σω σας η μας Χρι στε
ε ο θε ος ^{π ρ} αλλ' ει ρη η νευ στον εν πο λε μοις το ο
πο λι τευ μα ^{Δ ρδζ} και κρα ται αι ω στον βα σι λει ους η γα
πη σας ^{Δ ρδζ} ο μο νος φι λα αν θρω πο ο ο ος ^{π ρ}

* * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος
 ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α
 α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο
 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

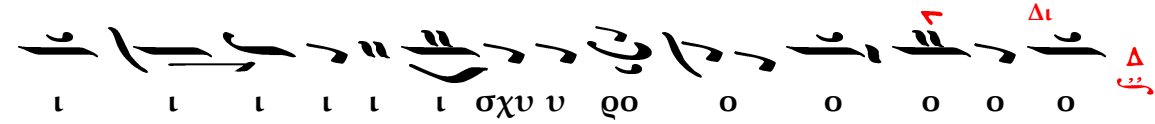
α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο
 ος

α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο
 ος

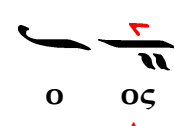
α α α α α α γι ι ι α α γι
 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α να το

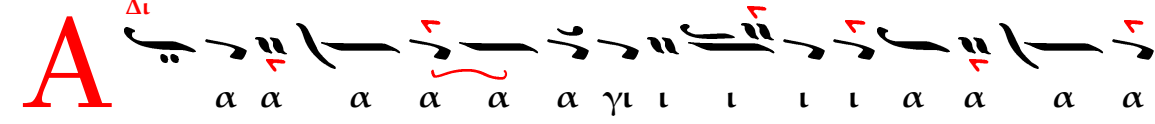
 ο ο ο ^{Νη} ο ο ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι

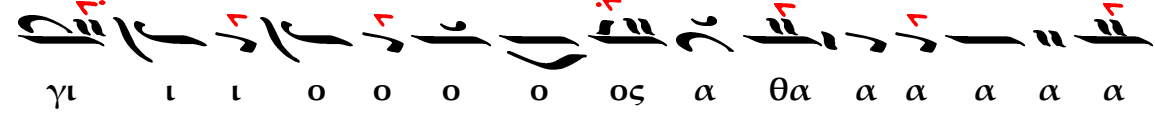
 ι ι ι ι ι ι σ χ υ υ ρ ο ο ο ο ο

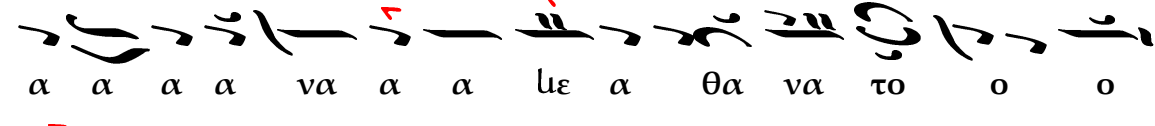
 ο ος

A

 α α α α α α γι ι ι ι α α α

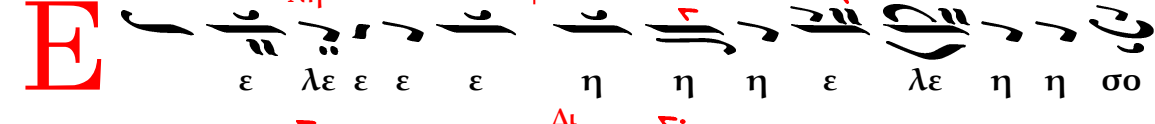
 γι ι ι ο ο ο ο ος α θα α α α α

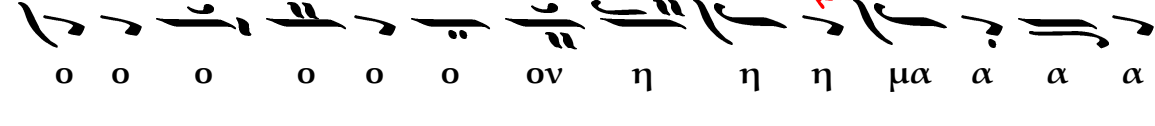
 α α α α να α α λε α θα να το ο ο

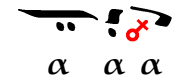
 ο ο ος

E

 ε λ ε ε ε η η η ε λ ε η η σο

 ο ο ο ο ο ο ον η η η μα α α α

 α α α α ας

Ἀπόστολος τοῦ Τριωδίου

(Κυριακῆς ΛΔ' Ἐπιστολῶν, Α' Κορ. Γ' 12-20).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος β'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ριζ').

Ἴσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. (ριζ' 14)

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με. (ριζ' 18)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Δι-θ

Ισχυ υς μὲ και υ μνη σις μὲ ο Κυ υ ρι ος

και ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι αν

Χ Παι δευ ων ε παι δευ σε με ο Κυ υ ρι

ος και το θα να τω ου πα ρε δω κε ε με

Ισχυ υς μὲ και υ μνη σις μὲ ο Κυ υ ρι ος

και ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι αν

Χ Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι ο τι ε πη κῶ

σα ας μὲ και ε γε νῶ μοι εις σω τη ρι ι

αν

Ισχυ υς μὲ και υ μνη σις μὲ ο Κυ υ ρι ος

και ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι α α

αν

Ἦ διάκονος· Σοφία.

Ἦ ἀναγνώστης·

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἦ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἄδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος. Τὰ βρώματα

τῆ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην, καὶ ταῦτα καταργήσει· τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι. Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἤγειρε, καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἴδατε, ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν, μέλη Χριστοῦ ἐστίν; Ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. Ἦ οὐκ οἴδατε, ὅτι ὁ κολλώμενος τῆ πόρνη ἐν σῶμά ἐστιν; Ἔσονται, γάρ, φησιν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ, ἐν πνεύμᾳ ἐστι. Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἁμάρτημα, ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. Ἦ οὐκ οἴδατε, ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου Πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἐαυτῶν; Ἦγοράσθητε γὰρ τιμῆς· Δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἃτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς ιθ').

Ἦχος Δι-θ

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α

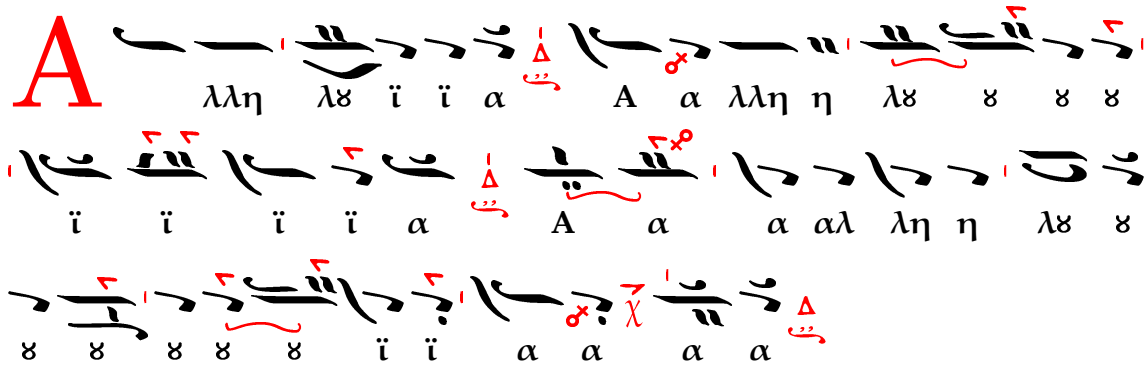
Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου

το ο νομα τϑ Θε ϑ Ι α α κωβ

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα

ε πι κα λε ε ε σω ω ω με θα α σε

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΖ' Λουκᾶ (ιε' 11-32).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς. Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἄσώτως. Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. Καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων, ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι! ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· οὐκέτι εἰμι ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμι ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου. Εἶπε δὲ ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱὸς μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὗρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο τί εἶη ταῦτα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν.

τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο
 ο ρα ς ς με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ιν Α λλη λς ς ς ι ι ι ι
 α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον

Ἦχος Δι-θ

Π α ρα σχς Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχς ς Κυ ρι ι ε

Π α ρα α σχς Κυ υ ρι ι ι ε

Π α ρα α σχς ς Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχς ς Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχς ς Κυ ρι ι ε

Σ οἰ οἰ Κυ ρι ι ε

Α μη η η η η ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σθ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σθ

Λειτουργικὰ σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι

σον

Μέλος ἀρχαῖον, ἐξήγησις Σίμωνος Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Α Δι γα πη σω ω σε Κυ υ ρι ι ε ε ε η

η η Ι σχυ υ υς μθ Κυ υ ρι ι ι ι ι

ος στε ρε ε ω μα α α μθ και κα τα

φυ γη μθ ς και αι ρυ υ στη ης μθ ς ς ς

ς ς ς ς ς ς

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν

ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σσ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον *καὶ ἄλλως :*

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σσ

ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ς ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι σοις

Σ ε ε υ μνϞ Ϟ μεν σε Ευ λο γϞ Ϟ μεν
 σοι ευ χα ρι στϞ Ϟ μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με
 θα σϞ ο Θε ος η μων * και άλλως : ο Θε ο ος
 η η η μων

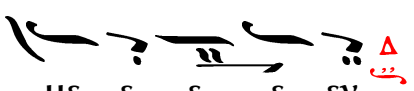
Ἐτονίσθησαν ἰζ' Αὐγ. ,αθζζ', ἀντεγράφησαν ἐ' Ἰαν. ,βις', ΙΑ.

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. ᾠχος Δι

Δι ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω
 ως μα α α κα α ρι ζει ει ειν σε την Θε ε ε
 ο το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο
 ον και πα να μω ω μη η η το ο ο ον και
 αι αι μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η
 μω ω ω ν τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε
 ραν των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι
 ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ
 κρι ι τως των Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη
 η ην α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον

 Λο γο ον τε ε ε κϝ ϝ ϝ ϝ ϝ σαν την ον τω ω ως

 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο

 με ε ε ε εν

Ἄξιον ἔστιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ

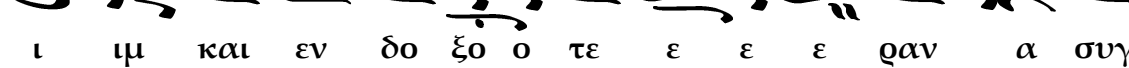
A ξι ον ε ε στιν ως α α λη η η

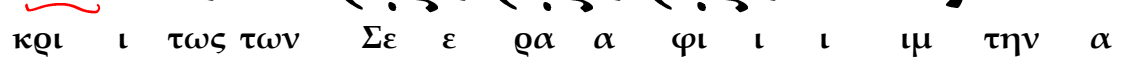
 θω ω ω ως μα κα ρι ζειν σε την Θε ο ο το ο

 ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και αι

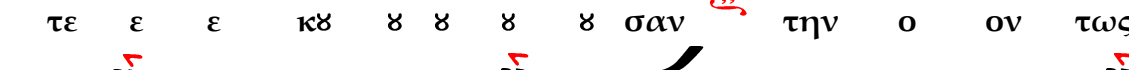
 πα να μω ω μη η το ο ο ον και μη η τε ε

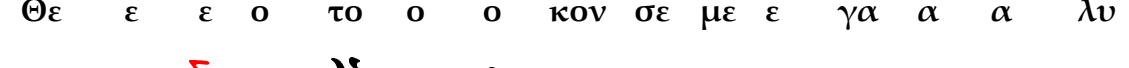
 ε ρα τϝ Θε ϝ ϝ η η μω ω ω ων την τι

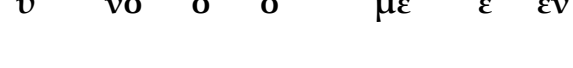
 μι ω ω τε ε ε ε ραν των Χε ε ρϝ ϝ βι ι

 ι ιμ και εν δο ξο ο τε ε ε ε ραν α συγ

 κρι ι τως των Σε ε ρα α φι ι ι ιμ την α

 δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ον Λο γο ον

 τε ε ε κϝ ϝ ϝ ϝ ϝ σαν την ο ον τως

 Θε ε ε ο το ο ο κον σε με ε γα α α λυ

 υ νο ο ο με ε εν

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ

A Δι
ξι ον ε στι ιν ω^ωως α λη η θως μα κα
ρι ι ζει ει ει ει ν σε^ζ τη η ην Θε ο ο
το ο ο ο ο ο κον^Δ την α ει μα κα α ρι^ιιστον
και αι πα να α μω ω μη η η τον^ζ και μη τε
ε ε ρα α α τθ Θε ε ς ς ς ς ς η
μων^Δ την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν τωων
Χε ρθ ς βι μι^ζ και αι ε εν δο ο ξο ο
τε ε ε ε ραν^ζ α συγ κρι ι ι τω ω ως
τω ω ων Σε ε ε ε ε ρα φιμ^Δ την α δι ι ι
ι α α α φθο ο ο ρω ως^Δ Θε ο ο ο
ον Λο ο ο ο γο ον τε ε κθ ς ς σαν^ζ την
ο ο ον τω ω ωως Θε ε ο ο το ο ο
ο ο κον^θ ἦ Θε ο το ο ο ο κον^θ
σε ε ε με γα α λυ υ υ υ υ νο με

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε**ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τν νυ και ε ως τ αι ω ω νος (δεις)
Το ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τν νυ και ε ως
 τ αι ω ω νο ο ος